

kreditmarknaden. Följden av detta kan bli en icke önskvärd maktkoncentration inom näringslivet.

Det synes vara lämpligt att de av staten utställda lånegarantierna till företagare — det må gälla jordbrukare eller andra yrkesgrupper — ligger utanför kreditrestriktionerna och behandlas som prioriterade lån. Dock skall prioriteringen endast gälla låneutbetalningen och ej räntan. Vidare skall denna prioriteringsrätt gälla endast så länge vi har en prioriterad bostadssektor. Vi anser att när vi har en prioritering av bostadssektorn så bör det ur rättvisesynpunkt vara ett rimligt krav att alla av staten beviljade garantilån utbetalas inom prioriteringsramen.

Med hänsyn till prioriteringen av bostadssektorn synes det rimligt och konsekvent att den statliga garantilånegivningen tillerkännes samma angelägenhetsgrad.

Med anledning av det anförda får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att all garantilånegivning erhåller samma prioriterade ställning som lånegivning till bostadsproduktionen.

Stockholm den 25 januari 1962

Nils G. Hansson
i Skegrie

Bengt Börjesson
i Falköping

Nr 355

Av herr Nilsson i Gävle m. fl., om sänkning av riksbankens diskonto.

(Lika lydande med motion nr 284 i Första kammaren)

Under hänvisning till motiveringen i av undertecknade denna dag väckta likalydande motionerna 264 och 335 i fråga om betydelsen av en sänkning av riksbankens diskonto på byggnadskostnaderna och därmed hyrorna får vi föreslå,

att riksdagen i skrivelse till riksbanksfullmäktige föreslår fullmäktige att efter förhandlingar med regeringen vidtaga åtgärder i syfte att sänka riksbankens diskonto, förslagsvis från nu gällande fem till fyra procent.

Stockholm i januari 1962

Henning Nilsson

H. Hagberg

Helmer Holmberg